

Τ' ΕΜΕΤΕΡΟΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠ'

ΤΟΥ ΛΑΜΠΟΝΟΣ

Ἡμπορεῖ νὰ ἐθάρρῃσεν πᾶς τ' ἐμὸν ἢ δουλεῖται ἢ νὰ κουργῆζω πάντα τ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'· τὰ λέγω δλον γιὰ τὰ καλά τὰ ἰδιώματα του καὶ γιὰ τὰ ἐμφορα καὶ συνήθεια του καὶ γιὰ τὰ κουσοῦρια του λόγον καμμίαν νὰ μὴ ἐφτάγω.

Ἄς λέγω σας, αὐτικὸν σκοπὸν κ' ἔχω. Καὶ ἐπεκεῖ, γιὰ πέτε με, πᾶς θὰ διορθώσω τὰ ἐλαττώματα μου, ἂν θέλω με νὰ κρῦψωμ' ἄτα καὶ ἀπ' ἐμάς πα.

Γιὰμ ἐθαρρῆτεν κ' ἔχομεν ἐλαττώματα; Πολλὰ καὶ τρανά. Καὶ νὰ ἐξερετεν πόσον κοστίζ' νε μας·.

Ἄν θέλετεν νὰ ἐγροκάτεν θὰ λέγω σας ἕνα μικρὸν παράδειγμα. Ὅπως ἐγένετον ἐμπροστί ἀπὸ κάμποσα χρόνια, καὶ ἐσεῖν ἐβόλατεν τὸ συμπέρασμα...

σμένον ποὺ ἡ μάννα τ' ἐπλυνε λάματα γιὰ νὰ σπουδάξ' ἀτόν καὶ ἀτῶρα ἔσκωσεν κίφάλ'. Σὺρτεν τζιζίν ἀπ' ἄτ'.

Ἐσυρεν τζιζίν σὸν Γιάγκον ἀπ' ἄτ' ὁ Κώστης, ἔσυραν καὶ οἱ ἄλλ'.

Δεβάτ' ὁ Κώστης καὶ ἐφτάν' σὸν Θεόδωρον καὶ ἐξ' ἐλέει.

— «Ἄχ' καὶ τ' ἐμέτερον ὁ Θεόδωρον! Σὴν πατριδα ψωμῖν κ' εἶχεν νὰ τρώῃ καὶ ἀδοκέσ' τὸν δημαρχὸν θελ' νὰ ἐφτάτ' μου. Σὺρτεν τζιζίν ἀπ' ἄτ'».

Ἐσθῆγεν καὶ τοῦ Θεόδωρου τὸ νομίαν καὶ ἐπεκεῖ ὁ Κώστης καὶ ἡ παρέα τ', ἐπῆγαν ἐσσυραν σὸ κοῦντ' ἀπ' ἄτ' τὴ ψὶ φοῦλατ'ια του καὶ ἐκλώδισαν σ' ὁσπίταν ἀτόν με ἥσυχον καρδίαν.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΚΑΛΟΜΑΝΝΑ Μ' ΣΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Του Λάμπονος

Ἐναν ἡμέραν ἡ καλομάννα μ' καὶ ἐγὼ ἔγμεν σὸ κεπὶν ἔμομεν, ἀφκὰ σὸ κρονερό' ντὸ ἐλεγαμε. Κερασινοὺς μῆνας ἔτον καὶ ἐπῆγαμε νὰ βοτανίζομε καὶ νὰ ποτίζωμ' αὐτο.

Πλὴν κεκά, σὸ ὄρομ' τὴν ἄκραν, ἔσαν δύο δέντρα κεράσια τῆ Κώστη τῆ μαμῆς. Τ' ἐβλογγμένα ἀπὸ πᾶν' οὐς ἀφκὰ ἔσαν φορτωμένα κόνκινα κεράσια, ἄμὸν τρανὰ πολυέλαιου.

Ἐμῆς τὰ παῖδια ἐλεπαυ' ἄτα ἀπὸ μακρὰ καὶ ἐξέλευαμ' ἄτα. Ἄμια ποὺ νὰ σιμῶνομε; ὁ φέρον σκυλ' νιδς ἔν. Εἴχαμε καὶ ἕνα πα ἀγοροφύλακον, τὸν Λευτέρ', ὁσοτὸν τζαναβρό...

Νεῖσα, ἐκεῖνον τὴν ἡμέραν ὁ Στάθιον τῆ Κοτσάβας ὁ γυῖν. Ἐναν παιδὶν 14-15 χρονῶν, ἐβόκιζεν τὰ ζῆ τὸν ἐκεῖ σὸ ὀρομῆχαι κέσ'.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

ΚΡΩΜΕΤ'ΚΟΝ ΚΙΦΑΛ' ΑΤΟΣΟΝ ΚΟΥΦ'...

Του κ. Μ.Χάλη

Σὴν ἐπιστοράτευσιν τοῦ 1914, σὸν πρῶτον τὸν παγκόσμιον πόλεμον, οἱ Τοῦρκ' σὴν Τραπεζοῦνταν καὶ σ' ὄλον τὴν Τουρκίαν, ἐπῆγαν καὶ τοὶ Ρωμαῖοι σὸ στρατεύαν, κ' ἐβαλῶν ἄτ' νὰ δουλεύ'νε σ' ἐργατικά τάγματα, σ' ἐκεῖνα τ' ἀφωρισμένα Ἀμελέ ταπουρία.

Ἄτῶρα ἔχον τὸν τρόπον ἀτόν ἐδῖναν σαράντα λίρας πετέλ (ἀντιστήκωμαν) καὶ κ' ἐβαλῶν ἄτ' νὰ δουλεύ'νε σ' ἐργατικά τάγματα, σ' ἐκεῖνα τ' ἀφωρισμένα Ἀμελέ ταπουρία.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

ΤΟ ΚΕΣΚΕΚ ΚΑΙ Ο ΚΟΡΔΙΛΤΣ

(Νικοπόλεως)

Του κ. Ἰωάννου Πουσατζίδου Ἐλαιοχωρί - Παγγαίου

Σὸ Καραμπεζί, σὸ ἄκομ' ἔμομεν καὶ ἐπῆγαμε νὰ τρώωσ' Τροῦκος (τοῦρκος) νὰ γίνουσι;

Ἐγὼ ἐποῖκα τὸν κοιμιουέ-νον ἰσθμοῦ-τοῦ. Ὁ Κορδίλτς ἂς τ' ἐντόκεν τὸ κεσκέκ καὶ ἔχρησσε καὶ ἐδῆξεν-πλάν, ἐσκώσαμε ἐμῆ, τὰ μαρὰ καὶ ἐροῦζαμε σὸ χαλκὸν με τὸ κεσκέκ.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

Ο ΜΑΡΑΝΤΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΝΥΦΑΔΕΣ

Του κ. Γ. Κανδηλάπτου - Κάνεως

Ἐναν καιρὸν ὁ Μάραντον ἂς σὴ Τσιμπρικὰ ἐφύτρεψεν ἀφκὰ σὸ ποτάμ' ἕναν κελὶν καὶ ἐπαίρην λαίαν, κολοκῦθια, ἀγγοῦρια καὶ ἄλλα ζῶζα βαρβατικά.

Ἐναν ἡμέραν ἐπῆγεν σὸ κελὶν καὶ ἐκοπλάψεν ἐκὰν τριάντα ἀγγοῦρια νὰ πῆν σὸ χωρίον ποῦλεῖ ἄτα. Ἄμια κ' ἐπῆγεν κανέναν καλὰθ' ἕνα σακκούλ' νὰ βάλλ' ἄτα ἀπ' ἄτ' καὶ ἐστεναχωρεῖτεν.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

ΤΑ ΚΑΚΟΠΕΡΙΑΣ ΜΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Του κ. Γ. Θ. Κανδηλάπτου - Κάνεως

Οἱ ἅγιοι ὄσον ἐξῆσαν κ' εἶχαν περιανούκια, ἄλλα πολλοὶ ἀτόν ἂς ἐπέθαναν καὶ ἐδέσαν πλάν σὸν ἄλλον τὸν κόσμον, εἶδαν τὴ κτριάδος τὰ κακά.

Σὰ πολλὰ τόπια τοῦ Πόντου ἴλιασά σὰ φιλὰ καὶ ἀπόμακα χωρία, τὰ ἐκκλησιασ' καὶ τὰ μοναστήρια ἔσαν τὸ πεινασμένον καὶ τ' ἐπρωχουδιὸν τὰ ἐμιαρέτια. Ἐκεῖ ἔτρωγαν καὶ ἐπαρνεύονταν.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

ΚΑΛΑ ΝΤΟ ΕΤΟΝ ΣΠΑΝΑΚΟΡΙΖΟΝ

Του κ. Μ.Χάλη

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

Η ΠΕΘΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΥΠΕΛΙΝ ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔ'

Του κ. Γρηγ. Σαββινοπούλου

Σὴν Τραπεζοῦνταν σ' ἕναν χωρίον, ἡ θὰ λέγω σας τὸ χωρίον, ἔτον εἷνας γυναῖκα καὶ εἶχεν δύο παῖδια. Πολλὰ ἀνάποδος καὶ κακέσα γυναῖκα Ὀλον ὁ κόσμον γιὰ τὴν καίαν ἂς ἐλεγαν, ἀκόμ' ἔλεγον πῶς καὶ ὁ ἄντρας αἰς πα ἂς σὴν καίαν τ' ἀπῆγεν ἐπέθανεν.

Νεῖσα, ἐτράνουσαν τὰ παιδιὰ τ' καὶ ἐπῆγαν ἄτα Πολλὰ κ' ἐδέβεν ἀφώρῃσεν τὰ καυγάδες με τοῦ νυφάδες.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

Ο ΧΩΦΙΑΝΟΝ ΣΗΝ ΠΟΛ'

Του κ. Γεωργ. Καστανίδη

Κάποτε ἕνας ἀπὸ τὴν Χόφιαν ἐπῆγεν σὴν Πόλ' νὰ τελεῖν κ' ἐδουλεῖται ἄτ'.

Ἐπῆγεν νὰ ἔμειν ἐκεῖ κ' ἔδουλεῖται ἄτ' ἡμέρας. Ὅταν ἔρτοσεν σὴν Πόλ' ἀπ' ἄτ' ἀπὸ τὸν χωρίον ποῦλεῖ ἄτα. Ἄμια κ' ἐπῆγεν κανέναν καλὰθ' ἕνα σακκούλ' νὰ βάλλ' ἄτα ἀπ' ἄτ' καὶ ἐστεναχωρεῖτεν.

Ἄτῶρα ἂς ἐρχομεν σὸ λόγον ἐμὸν ντὸ ἐλεγαμε σὴν ἀρτήν. Νὰ μὴ χολάσκουστον ἀν λέγω σας πᾶς, ἀμὸν ν' ἐποῖτεν ἀτότε ὁ Κώστης, ἀτὲς ἐποῖκαν καὶ ἀτὲς ἐφτάγε οἱ περὶσσοὶ ἂς σ' ἐμέτερον τ' ἀνθρώπ'.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
 Ἐγγατία 113
 Τηλ. 72-400
 Λέγεται: 10-1.30' καὶ 4.30'-7

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Β' Ο ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑ

Η ώρα και φιλόθεος Πτολεμαΐς... Διά την επιτυχίαν του σκοπού μας... Διά την επιτυχίαν του σκοπού μας...

Εξαιρετικήν επιτυχίαν έσημείωσαν οι εμφανίσεις των Ποντιακών χορευτικών συγκροτημάτων... Δύο Ποντιακά συγκροτήματα...

ΤΑ ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εξαιρετικήν επιτυχίαν έσημείωσαν οι εμφανίσεις των Ποντιακών χορευτικών συγκροτημάτων... Δύο Ποντιακά συγκροτήματα...

Δυστυχώς η τριμελής Κριτική Επιτροπή... Δυστυχώς η τριμελής Κριτική Επιτροπή...

ΟΙ ΠΟΝΤΙΑΚΕΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Είς απάντησιν των δημοσιεύσαντων... Οσον αφορά την γλωσσικήν μας...

Οσον αφορά την γλωσσικήν μας... Οσον αφορά την γλωσσικήν μας...

ΕΥΛΑΒΙΚΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Οι Σταυριώται στους νεκρούς τους... Στις 4 του Σεπτεμβρίου... Ομιλήσαν οι κ.κ. Β. Κοκοζίδης...

ΤΑ ΚΑΚΟΠΕΙΡΙΑΣ ΜΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

(Συνέχεια εκ της 3ης σελίδος) Οι δύο οι χωρέτ'... Ημέραν έπαίρειν την εικόναν...

ΚΡΩΜΕΤ'ΚΟΝ ΚΙΦΑΛ' ΑΤΟΣΟΝ ΚΟΦΤ'

Συνέχεια εκ της 3ης σελίδος... Νέται, έσεις έπαθετε...

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ τους άπανταχού συμπατριώτας και φίλους μας

Παρακαλούμεν τους άπανταχού συμπατριώτας και φίλους μας... Οσον αφορά την γλωσσικήν μας...